

Met negen gemeenten en 240.000 inwoners is de regio Gooi en Vechtstreek de kleinste veiligheidsregio van Nederland. Ruim een jaar geleden is Fons van Schoten begonnen als projectleider veiligheidsregio. Tevens is hij één van initiators van 'De Regiotafel', een maandelijkse brainstormsessie met verschillende betrokkenen die de veiligheidsregio aan het opzetten zijn. Deze bijeenkomsten zijn met groot enthousiasme in het veld ontvangen.

DOOR CHRISTEL PIEPER

Voor de regionalisering van de brandweer kost veel energie en tijd. De regionalisering wordt breed aangepakt. Er is in de Gooi- en Vechtstreek een stuurgroep ingesteld die uit acht personen bestaat, mono- en multidisciplinair, ambtelijk en bestuurlijk. Zo zijn alle kolommen vertegenwoordigd. Deze stuurgroep is kwartiermaker voor de veiligheidsregio en zorgt dat alle belangen en perspectieven goed in beeld worden gebracht. Uiteindelijk nemen bestuurders en gemeenteraden de beslissing. 'Ik besteed veel tijd aan de gemeenteraden. De discussie gaat uiteindelijk voor veel gemeenteraden over geld. Op een bepaald moment komen alle begrotingsaanpassingen bij de raden terecht. Er moet bij hen wel het gevoel blijven bestaan dat zij hun invloed houden. Er moet geen verwijdering en

gevoel van argwaan en wantrouwen gaan overheersen.'

In de regio wordt het hele proces op een transparante manier aangepakt. De website is daarin centraal. Via [www.vrgooienvechtstreek.nl](http://www.vrgooienvechtstreek.nl) worden alle stukken, onderzoeken en overzichten gepubliceerd. 'Zo open mogelijk zo'n ingrijpende verandering benaderen zorgt ervoor dat er veel draagkracht komt/is.'

Van Schoten ziet het als een voordeel dat hij niet afkomstig is vanuit professionele hulpdiensten. Voor gemeenteraden ben ik niet bedreigend, ik heb geen persoonlijk belang bij de veiligheidsregio, behalve dan natuurlijk dat het proces goed te laten verlopen.' De projectleider signaleert dat professionals van de hulpdiensten en mensen die afkomstig zijn uit de gemeentelijke kolom vaak een van elkaar verschillende benaderingswijze hebben. De gemeentelijke kolom praat vaak genu-

anceerder, gewend als ze zijn aan ingewikkelde, langdurige politieke processen. Professionals zijn zwart/witter, praten vaak met een gesloten redenering. En dat wil wel eens botsen, daarom meent Van Schoten, niet gehinderd door inhoudelijke deskundigheid, dat juist een persoon zonder belangen, het veiligheidsregio-proces beter kan begeleiden.

Als kleinste veiligheidsregio is het proces volgens de projectleider makkelijker in vergelijking tot een regio met dertig gemeenten. Wat op de achtergrond meespeelt is de toekomstige herindeling. In de regio zijn hier spanningen over omdat de discussie loopt. De provincie Noord-Holland heeft vier modellen op tafel gelegd, variërend van een indeling van vier gemeenten tot een samenvoeging van de negen bestaande gemeenten tot één. Op de huidige veiligheidsdiscussie heeft het (nog) geen invloed.

# KLEINSTE VEILIGHEIDSI



## GEMEENSCHAPPELIJKE REGELING

In de regio Gooi- en Vechtstreek is het streven om tot één regionaal korps te komen. Daarom moet er een gedegen gemeenschappelijke regeling komen voor alle gemeenten. Een viertal onderzoeken is opgezet. Alle korpsen in de Gooi- en Vechtstreek zijn onderzocht op hun kwaliteit. Daarin wordt duidelijk

Gastheer Fons van Schoten tijdens de uitreiking van de KOE, die symbool staat voor Kennis Overdracht en Ervaringsuitwisseling. Elke regiotafel wordt de KOE doorgegeven aan de volgende gastheer- of vrouw.

wat de sterke en zwakke punten zijn van elk korps, en waar in de toekomst extra aandacht aan besteed moet worden en waar extra investeringen noodzakelijk zijn. Ook is gekeken wat elke gemeente betaalt aan de brandweervoorzorg, inclusief de overheadkosten. 'Ook bijvoorbeeld de kosten van een salarisadministratie van een gemeente. Deze overheadkosten worden ook in de gemeenschappelijke regeling meegenomen.'

In het derde onderzoek is gekeken naar de rechtspositie van de brandweermensen in de regio, niet alleen beroeps

#### REGIOTAFEL

In de Gooi- en Vechtstreek wordt nu ongeveer een jaar gewerkt aan de veiligheidsregio. Van Schoten ervaart al vanaf het begin dat het proces vanuit Den Haag twee lijnen worden gevolgd. 'Het rijk heeft gekozen voor een interactief proces: de regio's mogen alvast beginnen, de wet- en regelgeving volgt. Maar daar schuilt ook een gevaar. Regio's kunnen bijvoorbeeld naar elkaar gaan kijken, gaan afwachten. Of er kan een proces op gang komen waarin men elkaar voedt. Dat laatste is al ontstaan, maar sommige regio's kunnen, met hun eigen

geen overlegstructuur waar regio's ervaringen konden uitwisselen.' Ook bestaande overlegstructuren als bijvoorbeeld de Veiligheidskoepel merkt Van Schoten aan als geïnstitutionaliseerd. 'In deze overleggen gaat het vooral om standpunten. Voor mensen die met de praktijk te maken hebben heeft dat weinig zin, omdat standpunten op zichzelf niet veel produceren. Kijk maar naar BZK en de VNG. Ze blijven in het veiligheidsregio-overleg om de hete brij heen draaien en er komt geen besluitvorming. Als ik dat in mijn regio zou doen kom ik er niet mee weg. Standpunten moeten leiden tot een gemeenschappelijke visie, dus tot synthese. Daarvoor is een proces nodig en dat zag ik onvoldoende.'

Vanuit Den Haag werd deze onrust opgepikt en begin 2006 is de eerste regiotafel georganiseerd. Alle regio's waren aanwezig en het werd meteen al als waardevol aangemerkt. 'Op deze manier krijg je heel snel zicht op andere regio's en wat daar gebeurt. Anders zou dat veel tijdrovender zijn.' Elke maand wordt in een andere regio een regiotafel georganiseerd. Onderwerpen kunnen door betrokkenen ingediend worden. Er komen vooral praktische onderwerpen aan bod. De ochtend is een gezamenlijke bijeenkomst, in de middag worden workshopachtige zaken georganiseerd.



De eerste regiotafel in Hilversum. Tussen de 40 en 50 specialisten kwamen hier op af om bij te praten.

# REGIO VAN NEDERLAND

maar ook de vrijwilligers. Zo kan regio-breed vergeleken worden wie welke functie heeft en welke salarisschaal daar aanhangt. En als laatste is een blik geworpen op alle brandweerkazernes. Welke kazernes hebben onderhoud nodig, wat is de plaats van de kazerne en moet er op termijn verbouwd of verhuisd worden. Opgeteld zijn deze vier onderzoeken breed opgezet en veelomvattend. Volgens Van Schoten is dit noodzakelijk om een goed beeld te krijgen voor de toekomst. 'Straks kunnen we maatwerk gaan leveren, maar dan moeten we wel een goed beeld van alles hebben.'

motivatie, ook kiezen voor de eerste optie. En dat is natuurlijk het lastige, want niemand die daar wat aan kan doen. Remkes doet wel uitspraken in een brief over basisniveau's wat de begrenzingen en wensen zijn. Maar hij heeft geen sancties als het werk niet gedaan wordt tot hij wetgeving op tafel legt.' Van Schoten signaleerde in de zomer van 2005 enig onbehagen over het hele proces. 'Regio's willen graag toch enige standaard. Er wordt van alles verwacht maar de wijze waarop er werd aangestuurd gaf mij niet een goed gevoel. Het ministerie had een naar binnengekeerd proces gecreëerd. Er was bijvoorbeeld helemaal

#### BIJENKOMSTEN REGIOTAFEL

De volgende regiotafels zijn gepland:

28 april Twente

19 mei Utrecht

29/30 juni Rotterdam/Rijnmond

Onderwerpen voor de bijeenkomsten kunnen ingediend worden via [regiotafel@minbzk.nl](mailto:regiotafel@minbzk.nl)

Als verslaggeving van de regiotafel is er de Regioflits, een nieuwsbrief waar alle watersaaiigheden in staan van de veiligheidsregio vanuit de regio zelf. De regioflits kan gedownload worden via de site: [www.veiligheid.minbzk.nl](http://www.veiligheid.minbzk.nl)